

Skatteministeriet

28. december 2023
J.nr. 2023 - 9166

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 143 af 1. december 2023 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nick Zimmermann (DF).

Jeppe Bruus

/ Uffe Mikkelsen

Spørgsmål

Vil ministeren beregne provenukonsekvenser ved at indføre et hjemmepasningsfradrag til forældre for børn i alderen 1-3 år, der modsvarer den gennemsnitlige kommunale omkostning ved vuggestuepladser under betingelse af, at omfattede personer ikke er på offentlig forsørgelse eller har arbejdsindtægter samt betingelse om dansk statsborgerskab? Svaret bedes opgjort efter tilbageløb og adfærd.

Svar

Som det fremgår af svar på SAU alm. del - spm. 60 af 29. oktober 2020, kan den enkelte kommune beslutte at give forældre med børn i alderen 24 uger og indtil barnets skolestart et økonomisk tilskud til pasning af egne børn efter dagtilbudslovens § 86. Det er en betingelse for at få tilskud, at ansøgeren lever op til kravene i dagtilbudslovens § 87, herunder bl.a. at ansøger ikke samtidig modtager offentlig overførelsesindkomst eller har en arbejdsindtægt, har tilstrækkelige danskundskaber til at kunne udvikle barnets dansksproglige kompetencer, og har opholdt sig her i riget i 7 ud af de seneste 8 år.

Da fradraget gives til den forældre, som ikke passer barnet, forudsættes det, at kun samlevende forældre vil have gavn af ordningen. Enlige, som i dag kan modtage tilskud, vil således blive stillet væsentligt dårligere med den skitserede ordning. Den skitserede ordning skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 200 mio. kr. samt et mindreprovenu på ca. 150 mio. kr. efter tilbageløb.

Skønnet er behæftet med væsentlig usikkerhed, bl.a. som følge af, at antallet, som hjemmepasser i dag og vil være berettiget til børnepasningsfradrag, men som ikke er berettigede til tilskud under eksisterende ordning, er ukendt. Der er for familier, som i dag får tilskud til pasning af egne børn, medregnet et bortfald af dette tilskud.

Adfærdsvirkningerne ved indførelsen af et hjemmepasningsfradrag er forbundet med væsentlig usikkerhed, og der er ikke konkrete holdepunkter for at skønne over disse. Hvis det rent beregningsteknisk lægges til grund, at yderligere 1 pct. af alle forældrepar med børn i alderen 1-3 år, vil have en hjemmegående part, der vil gøre brug af hjemmepasningsfradraget, skønnes ordningen at medføre et fald i arbejdsudbuddet på ca. 1.550 fuldtidspersoner svarende til 1 pct. af de ca. 155.000 par, hvor den ene part vælger hjemmepasning og dermed ikke arbejder.

Størrelsen på arbejdsudbudsvirkningen afhænger dog i høj grad af, hvordan familierne vælger at arrangere pasning af børnene. Herudover er der en mulig positiv arbejdsudbudsvirkning som følge af eventuelt frigjorte medarbejdere fra offentlige dagtilbud, samt en mulig positiv timeeffekt som følge af, at de personer, som ikke har tilstrækkelig lønindkomst til at udnytte fradraget fuldt ud, vil få en lavere marginalsat.

Det samlede mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd skønnes på den baggrund at kunne udgøre omkring ½ mia. kr. efter tilbageløb og adfærd.